

Mi az, hogy fölállalni? Krúdy Gyula szegény, a kétezer példányával, és azzal, hogy úgy ült ötvenhárom-ötvennégy éves korában a kiadók előszobájában, mint egy koldus a templom falánál, ő talán nem is tudta, hogy úgy ül, mit tudott ő fölállalni a kétezer példányával? Azt szeretném inkább megkérdezni, mi ez a csudálatos kisugárzás, hogy Krúdy Gyula annyira van, olyan nagyon jelen van, hogy Krúdy Gyula a magyar irodalomban, elakultam, látod...

– *Olvastad azt a kis könyvet, amit most Krúdy Zsuzsa adott ki, Apám, Szindbád? Krúdy Gyula levelei, dokumentumok...*

– Nemcsak olvastam, de el vagyok ragadtatva tőle! Egy új Krúdy-műnek tartom! És főleg az a döbbenetes, hogy az anekdoták és kitalált vagy valóságos legendák megszűntek és megbuktak, és ott ez a szenvedő, koravén, kitalált ember, aki a század egyik legnagyobb írója volt. Esküszöm rá, hogy nemcsak magyar viszonylatban.